

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 30.1.2009
SEC(2009) 90 окончателен

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

**Опростяване на законодателството на ЕС в областта на наименованията на
текстилните влакна и етикетирането - Оценка на въздействието - Обобщение**

{COM(2009) 31 окончателен}
{SEC(2009) 91}

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

Опростяване на законодателството на ЕС в областта на наименованията на текстилните влакна и етиктирането - Оценка на въздействието - Обобщение

Законодателството на ЕС в областта на наименованията на текстилните влакна и етиктирането е съставено от три директиви, изменяни през последните години с цел въвеждане на наименования на нови текстилни влакна в европейското законодателство (адаптация към техническия напредък). В Директива 96/74/ЕО относно наименованията на текстилните продукти се изисква при етиктирането за състава на влакната в текстилните продукти да се използват само хармонизирани наименования, изброени в приложение I към същата директива. В Директиви 96/73/ЕО и 73/44/ЕИО се определят методите за анализ, които да се използват за проверка на това дали съставът на текстилните продукти съответства на информацията върху етикета.

Посочените директиви относно текстила се нуждаят от адаптиране всеки път, когато в техническите приложения се налага добавянето на ново генерично наименование за ново влакно. Процедурата в тази връзка започва с подаване до службите на Комисията на изготвено от икономическия оператор заявление, придружено с досие. От политическа и правна гледна точка въвеждането на ново наименование на текстилно влакно представлява минимално техническо изменение в законодателството на ЕС. Тъй като законодателството е под формата на директиви обаче, се налага всички държави-членки да предприемат действия за транспонирането на изменящите директиви. Опитът показва, че минава дълго време между подаването на искане за ново влакно и законовото му приемане в ЕС. В рамките на предприетата от Европейската комисия програма за опростяване на законодателството се предлага законодателството на ЕС относно наименованията на текстилните влакна и етиктирането да бъде преразгледано, за да се улесни неговото адаптиране към техническия напредък.

Както за публичните органи, така и за промишлеността ключовият въпрос, свързан с настоящата регулаторна рамка, е времето, което минава между първоначалното заявление за ново влакно и неговото официално приемане в целия ЕС. Опростяването на законодателството на ЕС в тази област следователно има за цел да рационализира процедурата и да съкрати времето, което е необходимо за добавянето на наименование на ново текстилно влакно в техническите приложения към директивите. Поради това разгледаните варианти не засягат разпоредбите относно етиктирането на текстилните продукти по отношение на състава на влакната и институционалният процес на вземане на решения не се променя.

Възможното разрешение за постигането на целта за намаляване на времето, необходимо за законното пускане на пазара на ново текстилно влакно с ново наименование в ЕС, е трите съществуващи директиви да се преобразуват в един или в три регламента, като за предпочитане е това да стане в един регламент, ако от правната служба бъде потвърдено, че такова разрешение е издържано от правна гледна точка.

Регламентът ще опрости адаптирането към техническия напредък. На държавите-членки няма да се налага повече да транспонират техническите изменения под формата

на директиви в националното законодателство, което ще доведе до пряко намаляване на административната тежест. Освен това по този начин ще стане възможно периодът, необходим за разрешаване пускането на пазара на нови текстилни влакна с нови наименования, да се съкрати с 12 месеца в сравнение с настоящата ситуация, което ще е от съществена полза за икономическите оператори.

Беше разгледана също така и възможността за незаконодателно разрешение на въпроса с наименованията на текстилните влакна. Цялостното отпадане на етиктирането на наименованията на текстилните влакна не се смята за възможен вариант. Информацията за потребителите в тази област е важна поради факта, че удобството се свързва с характеристиките на определени влакна, а и поради здравословни причини, тъй като някои потребители развиват алергии към определени влакна. Освен това законодателството на Европейския съюз в тази област беше разработено с цел да се хармонизират националните законодателства и да се избегнат техническите пречки пред свободното движение на текстилни продукти на пазара на Общността. В допълнение, икономическите оператори извличат полза от създаването на нови влакна, които да бъдат добре известни навсякъде.

Беше разгледана и възможността за саморегулиране. Опитът, натрупан със заявленията за наименования на нови влакна обаче показва, че предложените наименования понякога повече приличат на търговски названия, отколкото на наименования на влакна, имащи връзка с характеристиките на влакното; предложеното определение на влакното не винаги съответства на характеристиките на му, а по този начин се предоставя грешна информация на потребителя; също така предложените методи за изпитване са почти винаги непълни или несигурни, като по този начин се възпрепятстват надзорните органи при оценяването на съответствието.

Държавите-членки не предпочитат нито една от последните две възможности. Поради това тези два потенциални варианта не бяха разглеждани допълнително.

Беше взета предвид също така и вероятността предложеното опростяване на законодателството да има отрицателно въздействие върху околната среда и заетостта. По отношение на околната среда не изглежда, че законодателното опростяване ще промени настоящата ситуация. Няма доказателства за екологични проблеми, свързани с темпото, с което новите текстилни влакна достигат до пазара. Напротив, може да се смята, че насърчаването на производството на изкуствени влакна, които могат да заместят естествените влакна, като памука например, чието производство води до някои екологични проблеми, би било от полза за околната среда. Поради това изследването на потенциалните отрицателни ефекти, предизвикани от пускането на допълнителни нови текстилни влакна на пазара всяка година, беше преустановено.

Подобна е ситуацията и по отношение на заетостта. Ако по-ранното пускане на пазара на нови текстилни влакна може изобщо да има някакъв ефект върху нея, то той би бил само положителен. В действителност иновационната дейност, свързана с новите текстилни влакна, представлява предимство пред конкуренцията за европейската текстилна и шивашка промишленост. Заедно с някои други аспекти, иновациите допринесоха за това промишлеността да се модернизира и реструктурира изцяло в продължение на десетилетия, и да продължи да бъде лидер в такива области като техническия и индустриалния текстил и модата. Тенденциите в сектора показват насочване към по-малко, но по-големи и по-модерни предприятия, в които работят по-малко, но по-добре платени лица. Загубата на работни места в текстилния и шивашкия

сектор в Европа се свързва главно с промените в комбинацията от производствени фактори на международно равнище. В сравнение с други региони в света, в Европа комбинацията от технологии, познания и разходи за работна ръка предоставя конкурентни предимства при производството на висококачествени и иновационни продукти с висока добавена стойност и предприятията все по-често се отказват от масовото производство. В тази перспектива новите текстилни влакна допринасят за създаването на нов облик на текстилната и шивашката промишленост и въпреки намаляването на нейния дял в европейската икономика, на нея се падат 3,5 % от добавената стойност на производството¹. Не бяха установени отрицателни ефекти върху заетостта от предложеното законодателно опростяване и поради това те не бяха разглеждани допълнително.

Заедно с варианта за регламент бяха оценени и някои допълнителни възможности за съкращаване на времето между подаването на искане за ново влакно и законовото му приемане в ЕС.

Натрупаният през последните години опит показва, че досиетата към заявленията са почти винаги непълни, особено що се отнася до методите за изпитване. Поради това беше решено да се провери дали предоставянето на по-конкретни насоки относно начина на изготвяне на досието към заявлението би било от реална полза за икономическите оператори, потребителите и публичната администрация.

Освен това беше разгледана възможността досиетата към заявлението да бъдат проверявани от една от съществуващите специализирани лаборатории преди подаването им до службите на Комисията.

Накрая беше проучена идеята за прехвърляне на съдържанието на техническите директиви, свързани с методите за изпитване, към процеса за стандартизация. Техническите методи могат да бъдат трансформирани в европейски стандарти. Тази възможност би довела до допълнително опростяване на законодателството на Европейския съюз. Поради това беше сметено за важно да се провери дали тази операция не би навредила на главната цел, насочена към намаляване на времето за законното пускане на нови влакна на пазара в ЕС.

Предвид посочените цели бяха разгледани следните варианти и подварианти за политика:

- (1) **Вариант 1: Без промяна на политиката** – този вариант ще бъде анализиран като „основен сценарий“ и всеки вариант ще бъде сравнен с настоящата процедура;
- (2) **Вариант 2: Приемане на нов(и) регламент(и)** – това означава заместване на трите директиви относно наименованията на текстилните влакна и етикетирането с един регламент (или няколко регламента), със следните подварианти:
 - а) **Вариант 2.1:** приемане на нов(и) регламент(и) без допълнителни разпоредби;

¹ По данни на Евростат.

- б) Вариант 2.2: приемане на нов(и) регламент(и), с добавяне на приложение, в което се уточнява съдържанието на досието към заявлението;
 - в) Вариант 2.3: приемане на нов(и) регламент(и), с включване на разпоредби за съставянето на списък с признати от държавите-членки лаборатории;
 - г) Вариант 2.4: приемане на нов(и) регламент(и), с включване на приложение, в което е уточнено съдържанието на досието към заявлението, и на разпоредби за съставянето на списък с признати от държавите-членки лаборатории (вариант 2.2 плюс вариант 2.3).
- (3) **Вариант 3: Приемане на комбиниран регулаторен/нерегулаторен подход (стандартизация)** – това означава, че в новия регламент ще се съдържат разпоредбите, които понастоящем са включени в изменената Директива 96/74/ЕО, като същевременно методите за количествено определяне ще бъдат пренасочени към сферата на стандартизацията.
- а) Вариант 3.1: приемане на нов(и) регламент(и)/процедури за стандартизация без допълнителни разпоредби;
 - б) Вариант 3.2: приемане на нов(и) регламент(и)/процедури за стандартизация, с добавяне на приложение, в което се уточнява съдържанието на досието към заявлението;
 - в) Вариант 3.3: приемане на нов(и) регламент(и)/процедури за стандартизация, с включване на разпоредби за съставянето на списък с признати от държавите-членки лаборатории;
 - г) Вариант 3.4: приемане на нов(и) регламент(и)/процедури за стандартизация, с включване на приложение, в което е уточнено съдържанието на досието към заявлението, и на разпоредби за съставянето на списък с признати от държавите-членки лаборатории (вариант 3.2 плюс вариант 3.3).

Предложените варианти за политика биха спомогнали за значителното съкращаване на времето, което е необходимо за получаването на наименование на ново текстилно влакно след подаването на заявление, което ще доведе до икономически ползи и намаляване на разходите. Освен това анализът показва, че значителното съкращаване на времето има потенциал за насърчаване на иновациите.

Промишлеността и държавите-членки считат, че ускоряването на процеса на въвеждане на наименования на нови влакна води до по-голям брой влакна, пуснати за пръв път на пазара. Според промишлеността годишно едно ново влакно носи нетна печалба в размер от 100 000 EUR до 2 млн. EUR в зависимост от няколко фактора. Ако едно или две наименования на нови влакна бъдат пускани на пазара всяка година, печалбите за промишлеността ще се повишат значително. Не са анализирани ползите от новите и иновационните влакна за производителите, които ги използват. Важно е да се отбележи обаче, че въведеното неотдавна влакно, наречено „еластан“, притежаващо особени характеристики на еластичност, позволи да се направят големи промени в производството на конфекция, водещи до конкурентни предимства и съществени печалби.

Съкращаването на времето между инвестирането в ново влакно и възможността да бъде пуснато на пазара под ново наименование изглежда от особено значение що се отнася до малките и средните предприятия (МСП). Според предоставената от промишлеността информация цялата търговска дейност на дадено МСП може да зависи от времето, за което дадено влакно достига до пазара.

Анализът и сравнението на различните варианти за политика водят до следните заключения:

- най-големите ползи за промишлеността произлизат от съкращаването на времето, което минава между подаването на заявление за наименование на ново текстилно влакно и възможността то да бъде пуснато на пазара с новото наименование. Това води до спестяване на административни разходи и до реализирането на по-ранен приход от продажбите на влакното. С варианти 2.4 и 3.4 (случай А) потенциално биха могли да се постигнат най-значителни спестявания на разходите и цялостни ползи. Потенциалното съкращаване на времето при тези варианти е от 18 до 33 месеца, т.е. до 6 месеца повече, отколкото при другите варианти;
- най-големите ползи за органите на държавите-членки произлизат от заменянето на директивите с регламент(и), тъй като повече няма да им се налага да транспонират измененията в националното законодателство. За държавите-членки това би означавало значително намаляване на разходите. Посоченото намаляване на разходите се наблюдава при всички подварианти на варианти 2 и 3;
- съществуват потенциални ползи за промишлеността и публичните органи, произтичащи от предоставянето на насоки относно съдържанието на досието към заявлението (варианти 2.2 и 3.2), както и от съставянето на списък с признати национални лаборатории (варианти 2.3 и 3.3). Ако в резултат от посочените варианти подаваните заедно със заявленията досиета отговарят в по-голяма степен на изискванията на службите на Комисията, това би довело до значително съкращаване на времето до 18—27 месеца както за промишлеността, така и за публичните органи; и
- при всички варианти ползите за потребителите ще останат непроменени, а именно сигурността, че влакната с дадено наименование притежават определени характеристики. Допълнителни ползи за потребителите би могло да има от по-ранното достигане до пазара на новите влакна.